

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd temporales miserïæ, exemplo Christi, æquanimiter sunt ferendæ.
XVIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Et si tua defuerit consolatio, sit mihi tua voluntas & iusta probatio pro summo solatio. Non enim in perpetuum irasceris, neque in aeternum comminaberis.

CAPVT XVII.

Quod omnis sollicitudo in Deo ponenda sit.

1. **F**ili, sine me tecum agere, quod volo: ego scio, quid expediat tibi. Tu cogitas, vt homo: tu sentis in multis sicut humanus suadet affectus. Domine, verum est quod dicis: Maior est sollicitudo tua pro me, quam omnis cura, quam ego gerere possum pro me. Nimis enim casualiter stat, qui non proicit omnem sollicitudinem suam in te Domine, dummodo voluntas mea recta & firma ad te permaneat, fac de me, quicquid tibi placuerit. Non enim potest esse nisi bonum, quicquid de me feceris.

*Matt. 6. &
Ioan. 6.*

2. Si me vis esse in tenebris, sis benedictus: & si me vis esse in luce, sis iterum benedictus. Si me dignaris consolari, sis benedictus: & si me vis tribulari, sis æquè semper benedictus. Fili, si oportet te stare, si mecum desideras ambulare. Ita promptus esse debes ad patiendum, sicut ad gaudendum. Ita libenter debes esse inops & pauper, sicut plenus & diues.

Job 2.

3. Domine, libenter patiar pro te, quicquid volueris venire super me. Indifferenter volo de manu tua bonum & malum, dulce & amarum, lætum & triste suscipere, & pro omnibus mihi contingentibus gratias agere. Custodi me ab omni peccato, & non timebo mortem nec infernum. Dummodo in aeternum me non proicias, nec deleas de libro vitæ, non mihi nocebit, quicquid venerit tribulationis super me.

Psal. 22.

CAPVT XVIII.

Quod temporales miseria exemplo Christi a quamimiter sunt ferenda.

*Ioan. 3.
Isaia 53.
Luca 2.*

1. **F**ili, ego descendi de cælo pro tua salute; suscepi tuas misérias, non necessitate, sed charitate trahente: vt patientiam disceres, & temporales misérias non indignanter ferres. Nam ab hora ortus mei, vsque ad exitum in cruce, non defuit mihi tolerantia doloris. Defectum rerum temporalium magnum habui: multas querimonias de me frequenter audiui: confusiones & opprobria benignè sustinui: pro beneficiis, ingratitude recepisti: pro miraculis, blasphemias: pro doctrina, reprehensiones.

Ioan. 5.

2. Domine, quia tu patiens fuisti in vita tua, in hoc maximè implendo preceptum Patris tui: dignum est, vt ego misellus peccator, secundum voluntatem tuam patienter me sustineam: & donec

donec ipse volueris, onus corruptibilis vitæ pro salute mea portem. Nam etsi onerosa sentitur præsens vita, facta est tamen iam per gratiam tuam valde meritoria; atque exemplo tuo, & sanctorum tuorum vestigiis, infirmis tolerabilior & clarior: Sed & multo magis consolatoria, quam olim in lege veteri fuerat, quum porta cæli clausa perfisteret; & obscurior etiam via ad cælum videbatur, quando tam pauci regnum cælorum querere curabant. Sed neque qui tunc iusti erant & saluandi, ante passionem tuam & sacræ mortis debitum, cæleste regnum poterant introire.

Matth. 7.

3. O quantas tibi gratias teneor referre, quòd viam rectam & bonam dignatus es mihi & cunctis fidelibus ad æternum regnum tuum ostendere? Nam via tua, via nostra: & per sanctam patientiam ambulamus ad te, qui es corona nostra. Nisi tu nos præcessisses & docuisses, quis sequi curaret? Heu quanti longè retroque manerent, nisi tua præclara exempla inspicerent. Ecce, adhuc tepescimus auditis tot signis tuis & doctrinis: quid fieret, si tantum lumen ad sequendum te non haberemus.

Ioan. 12.

CAPVT XIX.

De tolerantia iniuriarum, & quis verus patiens probetur.

I. **Q**uid est quod loqueris fili? Cessa conqueri, considerata mea & aliorum sanctorum passione. Nondum vsque ad sanguinem restitisti. Parum est, quod tu pateris, in cõparatione eorum, qui multa passi sunt, tam fortiter tentati, tam grauius tribulati, tam multipliciter probati & exercitati. Oportet te igitur aliorum grauiora ad mentem reducere, vt leuius feras tua minima. Et si tibi minima non videntur, vide ne & hoc tua faciat impatientia. Siue tamen parua siue magna sint, stude cuncta patienter ferre.

Hebr. 12.

Hebr. 11.

2. Quanto melius ad patiendum te disponis, tanto sapientius agis, & amplius promereri; feres quoque leuius, animo & vsu ad hoc non segniter paratis. Nec dicas: Non valeo hæc ab homine tali pati, nec huiuscemodi mihi patienda sunt. Graue enim intulit damnum, & impropertat mihi, quæ nunquam cogitaueram, sed ab alio libenter patiar, & sicut patienda videro. Inspiciens est talis cogitatio, quæ virtutem patientiæ non considerat, nec à quo coronanda erit; sed magis personas & offensas sibi illatas perpendit.

3. Non est verus patiens, qui pati non vult, nisi quantùm sibi visum fuerit, & à quo sibi placuerit. Verus autem patiens non attendit à quo homine, vtrum à Prelato suo, an ab aliquo æquali aut inferiori; vtrum à bono & sancto viro, vel à peruerso & indigno exerceatur; sed indifferenter ab omni creatura, quantumcunque & quotiescunque ei aliquid aduersi acciderit; totum hoc de ma-

RR